

ת"פ 44035/08/17 - מדינת ישראל נגד פלוני- בעצמו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 44035-08-17 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד שרית כץ ועו"ד קורל בר המאשימה
פלוגי- בעצמו	
ע"י ב"כ עו"ד קובי אוחנה	הנאשם

גזר - דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 10.1.18 הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן, במספר אישומים כדלקמן:

- באישום הראשון - בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

לפי האישום הראשון, ביום 2017, בשעות הלילה, חיממה המתלוננת אוכל והנאשם אמר לה: "למה חיממת את האוכל כל כך הרבה זמן". בתגובה השיבה המתלוננת כי הנאשם יכול לחמם את האוכל בעצמו. בעקבות זאת, זרק הנאשם את סיר האוכל לכיור, אמר למתלוננת כי אם תתקשר להוריו "ישחט אותה", והרים כיסא פלסטיק באוויר לכיוון המתלוננת. לאחר שבתן של הנאשם והמתלוננת נעמדה ביניהם, הוריד הנאשם את הכיסא, המתלוננת התקשרה למשטרה והנאשם עזב את המקום.

- באישום השני - בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

לפי האישום השני, ביום 2017, עת ישבה המתלוננת בסלון ביתה, נגיש אליה הנאשם והיכה אתה בידה. לאחר שהמתלוננת קמה ממקומה, היכה אותה הנאשם במכת אגרוף בראשה.

- באישום השלישי - בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

לפי האישום השלישי, ביום 2015, בשעות הבוקר, עת שב הנאשם מבית הכנסת, תקף את המתלוננת בכך שהצמיד את גופה למקרר והיכה בידה וברגליה.

2. לפי הסדר טיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 27.3.18, ציין כי הנאשם בן 40, פרוד מהמתלוננת, אב לשלושה ילדים קטנים ומתגורר בגפו בשכירות. הנאשם עובד כפועל בעסק של חומרי בניין. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם והמתלוננת ניהלו משק בית משותף אך לא מיסדו את הקשר ביניהם, הנאשם היה אחראי על כלכלת הבית ואילו המתלוננת היתה אחראית על גידול הילדים. הנאשם תיאר מערכת יחסים מרוחקת מבחינה רגשית תוך נטייה להתפרצויות זעם מצדו וקושי לנהל תקשורת ישירה. עוד הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם השתלב מיוזמתו בסדנא לשליטה בכעסים. הנאשם הודה במיוחס לו, אולם התקשה להתייחס למניעים שעומדים ברקע להתנהגותו האלימה בקשר הזוגי, נוטה להשליך האחריות על המתלוננת ומתקשה להתבונן באופן ביקורתי על בחירותיו וחומרת מעשיו.

המתלוננת תיארה קשר זוגי קונפליקטואלי עם הנאשם, לרבות שימוש באלימות מילולית ופיזית בנוכחות ילדיהם. האלימות החלה לאחר לידת בנם הבכור והסלימה עם השנים. המתלוננת אף שהתה במקלט לנשים מוכות בשנת 2009. הנאשם הורשע באותן שנים, הוטל עליו מאסרו, ולאחר מכן, חזרה המתלוננת לנהל קשר עם הנאשם, אולם הנאשם המשיך לנקוט באלימות כלפיה. לצד זאת, המתלוננת ציינה כי הנאשם דואג לפרנסת המשפחה ולצרכי הילדים למרות שאינו מעורב בגידולם. המתלוננת שללה אלימות כלפי הילדים. המתלוננת ציינה כי אינה חשה מאוימת על ידו.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם נוטה לפעול באופן כוחני ואלים במצבי קונפליקט בקשר הזוגי. הנאשם נמצא מתאים להשתלב במסגרת הוסטל של ++++, לטיפול הגברים המתמודדים עם בעיות אלימות מתמשכות בקשר זוגי. מועד הקליטה נקבע ליום 2018, לפיכך התבקשה דחייה לחמישה חודשים.

4. בתסקיר משלים מיום 4.9.18, ציין שירות המבחן, כי הנאשם שהה במסגרת ההוסטל מיום 2018 ועד יום 2018. גורמי הטיפול מסרו כי הנאשם עבר טיפול ייעודי ואינטנסיבי למניעת אלימות זוגית בעתיד. במהלך המפגשים הפרטניים והקבוצתיים, בלט הקושי של הנאשם לשיח טיפולי. שירות המבחן אמנם התרשם משינוי ראשוני שחל בעמדותיו של הנאשם ביחס למערכת זוגית, אולם ניכר כי קיים צורך בהמשך מעורבות גורמי הטיפול. במהלך השהות בהוסטל, ניתק הנאשם קשר עם המתלוננת וילדיהם המשותפים. שירות המבחן המליץ לנאשם לעבור הדרכה הורית ותוכנית טיפול המשכית והנאשם הביע נכונות לכך.

בשיחה נוספת עם המתלוננת מסרה, כי הנאשם ניתק באופן פתאומי קשר עם ילדיהם המשותפים והפסיק לסייע בהוצאות השוטפות. המתלוננת מסתייעת בתמיכה משפחתית וציינה כי אינה חווה איום או סכנה מהנאשם.

לאור מאמצי הנאשם להעמיק ולבחון דפוסיו הבעייתיים ומחויבותו להליך השיקום, המליץ שירות המבחן להטיל צו מבחן למשך שנה, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

טענות הצדדים

5. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מהעבירות אותן ביצע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על שלמות גופו של אדם והגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים.

6. עוד טענה, כי מתחם העונש ההולם את האישום הראשון, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים. מתחם העונש ההולם את כל אחד מהאישומים השני ושלישי, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.
7. עוד הוסיפה וטענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי; לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות כלפי המתלוננת. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם השתלב אמנם מיוזמתו בסדנא לשליטה וכעסים, אולם הוא בעל מודעות נמוכה להתנהגותו האלימה. הנאשם גם השתלב בהמשך בהוסטל "++++" ועמד בתנאי המסגרת אך התקשה להתחבר לשיח הטיפולי.
8. מכאן עתרה התביעה שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.
9. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם סיים טיפול מוצלח בהוסטל; לא נפתחו לחובתו של הנאשם תיקים חדשים; הנאשם והמתלוננת התגרשו ולהם שלושה ילדים. הנאשם גם עובד למחייתו; המתלוננת אינה חשה מאוימת מהנאשם; עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד.
10. מכאן, עתר בא כוח הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן.
11. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא מצר על מעשיו, הוא נמצא בטיפול פעם בשבוע.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

12. לאור מבחן הקשר ההדוק, יש לקבוע מתחם עונש הולם בגין כל אירוע, משמע לכל מסכת עבריינית, שיש זיקה בין העבירות שבוצעו במסגרתה. במקרה דנן, מדובר בעבירות אלימות שבוצעו כלפי אותה מתלוננת, אולם בכל אחד מהאישומים מדובר באירוע נפרד, במועד נפרד ובנסיבות שונות. מכאן, שיש לקבוע מתחם עונש הולם בגין כל אחד מהאישומים.
13. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי הנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה ובהנהגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**
14. הנאשם פגע בערכים חברתיים של הגנה על בטחונו ושלומו של אדם, לצד פגיעה באוטונומיה של הפרט שלא יופנה כלפיו מלל מאיים. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירה מושא האישום הראשון היא בינונית - גבוהה, לאור דברי הנאשם כי "ישחט את המתלוננת", לצד זריקת סיר אוכל לכיור והנפת כיסא. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירה מושא האישום השני היא בינונית. הנאשם הכה את המתלוננת במכת אגרוף, אולם לא גרם לחבלה. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירה מושא האישום השלישי היא בינונית. הנאשם תקף את המתלוננת בכך שהצמיד את גופה למקרר והיכה בידיה וברגליה אולם גם כאן לא גרם לה לחבלות.

15. לפי מדיניות הפסיקה המקובלת הנוהגת ביחס לעבירה של תקיפת בת זוג ברף בינוני, שהיא עומדת לבדה, מנעד הענישה נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו, למשל: ראו, למשל: ע"פ (ת"א) 40565-04-13 ס' א' נ' מדינת ישראל (16.9.13); ע"פ (מרכז) 33919-05-10 חיימי נ' מ.י. לשכת תביעות שרון-פלילי (30.6.10); ת"פ (רח') 4769-03-16 מדינת ישראל נ' נגה (4.12.17); ת"פ (פ"ת) 27916-06-11 מדינת ישראל נ' אלמלח (5.5.13); ת"פ (רמלה) 28150-05-11 מדינת ישראל נ' אלמגור (28.1.13)).

16. מנעד הענישה המקובלת הנוהגת ביחס לעבירה של אימים כלפי בת זוג ברף בינוני - גבוה, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו, למשל: ראו, למשל: ע"פ 7413/14 דוד נ' מדינת ישראל (17.11.14); רע"פ 2564/11 קנטור נ' מדינת ישראל (4.4.11); רע"פ 1293/08 קורניק נ' מדינת ישראל (25.6.08); עפ"ג (מרכז) 52083-12-10 קפ"ש נ' מדינת ישראל (2.12.11); עפ"ג (ב"ש) 37207-08-10 בגדלן נ' פרקליטות מחוז דרום-פלילי (24.11.10); ת"פ (רח') 12080-10-13 מדינת ישראל נ' דרור (19.7.15); ת"פ (רמ') 44150-09-13 משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה נ' פלוני (23.1.14)).

17. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את האישום הראשון נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית. מתחם העונש ההולם את כל אחד מהאישומים השני השלישי נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 6 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

18. בקביעת העונש ההולם בתוך מתחם העונש, לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות לביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו וייתור עדויות רגישות של בני משפחה; מאז ביצוע העבירות לא נפתחו לחובתו של הנאשם תיקים חדשים; הנאשם עובד למחייתו ולפי הודעת מעבידו אם יוטל עליו מאסר בדרך של עבודות שירות, יהא עליו לפטרו מהעבודה; לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי הכולל שתי הרשעות קודמות בעבירות רכוש ובעבירות אלימות כלפי המתלוננת, לרבות עבירות זהות לתיק זה, שבגינן הוטל עליו עונש של מאסר בפועל.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם השתלב בסדנא לשליטה בכעסים מיוזמתו ובהמשך השתלב בהוסטל "+++" ועמד בתנאי מסגרת. גורמי הטיפול מסרו כי הנאשם התקשה להשתתף בשיח הטיפולי, עם זאת, נמסר כי קיים שינוי ראשוני בחס לעמדותיו וקיים צורך בהמשך מעורבות גורמי הטיפול. הנאשם הביע נכונות להמשך טיפול. עוד עולה מהתסקיר, כי המתלוננת דיווחה כי אינה מרגישה מאוימת על ידי הנאשם, לצד זאת דיווחה כי הנאשם ניתק קשר עם ילדיהם משותפים.

19. הנאשם אמנם נרתם להליך שיקומי ומטעם זה אין להטיל עליו עונש של מאסר בפועל. אולם המלצת שירות המבחן בתסקירו לסיים ההליך בצו מבחן לצד מאסר על תנאי בלבד, אינו הולם את העונש ההולם המצוי במחצית מתחמי העונש ההולם. יובהר: לאור עברו הפלילי של הנאשם בעבירות דומות נגד המתלוננת, שבגינן אף הוטל עליו עונש של מאסר בפועל, רק בהינתן הליך שיקום ממשי ומוצלח, ניתן היה לשקול סיום הליך בחריגה כה משמעותית מהעונש ההולם. התסקיר אינו מלמד על הליך שיקומי מספק, וגם התנהלות

הנאשם, לרבות ניתוק הקשר עם ילדיו, אינו מלמד על כך. בנסיבות אלו, גם אין בידי ליתן משקל של ממש לעמדת המעסיק כי הנאשם יפטר מעבודתו, שכן שיקול זה הוא רק שיקול אחד מיני רבים.

20. מכאן, כי העונש ההולם מצוי בחלקו האמצעי של המתחמים, והוא כולל מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן ופיצויים למתלוננת. לא מצאתי מקום להיעתר לבקשת התביעה להטלת קנס, משום שאין מדובר בעבירות בעלות אופי כלכלי.

21. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 27.12.18, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

22. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 6 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות. הנאשם יבצע את עבודות השירות בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 27.12.18. את עבודות השירות יחל ביום 13.2.19.

מובהר לנאשם, כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא עבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;

ד. צו מבחן למשך שנה.

רשמתי לפני נכונות הנאשם לבצע צו המבחן. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינו וגזירת דינו מחדש;

ה. פיצויים למתלוננת, עדת תביעה 1 בסכום של 3,000 ₪, את הפיצויים ישלם ב-3 תשלומים שווים, הראשון לא יאוחר מיום 1.3.19 והיתרה לא יאוחר מ-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

עותק יישלח לממונה על עבודות שירות וכן לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים מהיום

ניתן היום, ח' שבט תשע"ט, 14 ינואר 2019, במעמד הצדדים.